

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 235. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074034912/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Thi saaledes var Phisters Arv ikke — den kraftige Gaardskarl, der var saa lystig som Skytte, talte og bevægede sig ikke saaledes. Snarere kunde man engang imellem høre Toner fra Jeppes dæmpede Klage i det dumpt udstødte Sjællandske.

Og naar Fru Phister havde overtaget den kaade Pernille, blev saa ikke hendes Fru Terentia i *Den forvandlede Brudgom* en Smule Selvironi over dette Forsøg paa at være ung. Fru Phister, der er paa Vej mod *Støvets Aar*, kan ikke illudere blot et eneste Øjeblik som den tyveaarige Pernille. Man kan naturligvis udmærket forstaa, at den hædrede Kunstnerinde har fulgt det Indfald, at spille en og samme ungdommelige Rolle — med et Mellemrum af halvhundrede Aar. Men paa den anden Side maa man sikkert baade for hendes egen og Teatrets Skyld fraraade hende at give sig i Kast med dette Vovestykke én Gang til.

I det Hele geraadede Opførelsen af *Henrik og Pernille* ikke det kgl. Teater til stor Ære. Hr. Olaf Poulsen var især i de første Akter ude af Humør og overdrev derfor lidt mer end tilfældigt; i sidste Akt, da Henrik kom i Lakajklæderne, fik Skuespilleren naturligt fat paa de snurrige Repliker. Fru Hennings førte sig nydeligt i Leonoras Rolle og Hr. Axel Madsen spillede overraskende smukt og mandigt Leanders Vrede overfor Jeronimus — men Hr. Liebe er

umulig som Jeronimus, Frk. Nielsen kedelig som Magdelone.

Og alt dette gik endda an, naar Stykkets Iscenesættelse ikke var fuld af Skødesløsheder og Fejl. I den græsselige Dekoration gaar Aktørerne ud og ind af Kulisserne paa den taabeligste Maade, og Sæmmenspil og Korrespondance mellem Personerne befinder sig paa et ganske barnligt Standpunkt.

Manglerne ved denne Iscenesættelse, som skyldes H. P. Holst, følte dobbelt, da man bagefter saa' *Den forvandlede Brudgom* i Instruktør William Blochs kyndige Anordning. Dette Stykke hører utvivlsomt til Holbergs ringeste, skønt hans Lane hist og her bryder triumferende frem, og man tør roligt paastaa, at den underholdende Fremstilling for en stor Del bør skrives paa Iscenesætterens Regning. Han har i den giftesyge Terentias Stue skabt et nydeligt gammel-dags Interiør, hvor alt — Spillemaade, Kostymer, Farver — virker harmonisk sammen.

Her tog ogsaa Fru Phister glimrende Revanche. Hun er frimodig og lystig som den naragtige Matrone. Og hendes Diktions skolede Klarhed viser sig her i fuldt Lys. Terentia har en lille ubetydelig Monolog, hvor hun sidder og betragter sig i Spejlet — Fru Phister giver hvert Ord her selvstændigt Liv og skaber en morsom Scene ud af en tør Replik.